

N:o 234.

Af Herr Aug. Danielsson: Angående anvisande af anslag för fortsättande af väganläggningen mellan Piteå och Arvidsjaurs kyrka.

Sistförflutne riksdag framlades af mig inom Bonde-Ståndet, under N:o 207, en motion om ökad anslag för anläggning af väg från kustlandet vid Piteå till Arvidsjaurs kyrka. Deruti sökte jag, så godt i min förmåga stod, belysa de lidanden och uppoffringar, som komma att drabba Piteå kommun, hvilken, oförsigtigt nog, åtagit sig uppbyggnad af en del utaf denna väg, mot erhållande af ett statsanslag, som på långt när icke förslår till betäckande af $\frac{2}{3}$ af anläggningskostnaden.

Vid behandlingen af denna fråga inom Stats-Utskottet segrade, dock med ringa pluralitet, den mening, att kostnaderna för den redan brutna vägsträckan mellan Rognäs och Åby elf, eller 2 mil 19,050 fot icke vore så nöjaktigt utredda att Utskottet kunde förorda bifall till motionen.

Då detta Utskottets Betänkande inom Bonde-Ståndet till behandling förhades, var jag i tillfälle, att närmare belysa gången af denna väganläggningsfråga, hvilket, på sätt protokollet för den 23 Maj 1866, pag. 119, 6 delen af nämnda Ståndsprotokoll utvisar, hade till följd, att betänkandet *med ogillande blef lagdt till handlingarne.*

Under återopande af de skäl, jag uti ofvan återopade motion äfvensom uti särskildt anförande till Stats-Utskottet då anförde, får jag, för frågans utredning, öfverlemnna såväl Landshöfdinge-embetets i Norrbottens län som ock t. f. Distrikt-chefens, Kapten Robert Schougs intyg öfver de kostnader, som blifvit nedlagda på den obetydliga del af vägsträckningen, som blifvit mellan Rognäs och Åby elf färdigbyggd.

Man finner deraf, att vägbyggnadsskyldige i och för detta arbete fått tillskjuta omkring 37,000 R:dr utöfver det erhållna statsanslaget, och man kan deraf sluta hvilka oerhörda uppoffringar komma att drabba kommunen, innan hela vägsträckningen blifvit fullbordad och afsynad.

Af Landshöfdinge-embetets intyg inhemtas äfven, att Piteå socken, liksom

öfrige socknar inom länet, under de trenne sista åren varit af missvext hemsökt. Det torde därför icke förefalla underligt, att jag nu förnyar en motion, som afser att rädda en kommun från, jag vågar påstå, nära fullständig ruin.

Det är hvar och en bekant hvilken karg natur Norrbottningen har att bekämpa, huru ofta han ser sina skördar härjade af frost, hvilka försakelser han måste underkasta sig för att genom träget arbete i skogarne lifnära sig och de sina. Kommer härtill sådana opåräknade och svåra utgifter, som denna väg-anläggningskostnad, går äfven den nu välbergade sin undergång till mötes.

Af bilagde afskrift af mitt anförande till Stats-Utskottet under sistlidne Riksdag synes, att jag då föreslog, det bidraget till vägbyggnaden skulle utgå med 74,293 R:dr, men som jag nogsamnt känner, att Statens tillgångar nu blifva hårdt anlitade, får jag föreslå,

att ett statsbidrag af 60,000 R:dr R:mt måtte beviljas Piteå kommun för fortsättande af vägbyggnaden mellan kustlandet och Arvidsjaurs kyrka och marknadsplats intill gränslinien mot Lappmarken.

Stockholm i Januari 1867.

Aug. Danielsson.

N:o 235.

Af Herr Aug. Danielsson: Om anvisande af ett årligt anslag å 50,000 R:dr till myrastappningar inom Norrbottens län.

Det är af alla en känd sak, att Norrbotten ofta flera år efter hvarandra hemsökes af missvext, förorsakad af frost som helt och hållet förhärjat den vexande grödan, ja till den grad, att innebyggarna måste, för att lifnära sig, gripa till det allting annat än helsosamma barkbrödet och andra onaturliga födoämnen.

Orsaken till dessa frostens härjningar är i de aldra flesta fall ingen annan, än brist på förmåga eller, rättare sagt, medel att oskadliggöra de många och vidsträckta myrtrakter, som finnas öfverallt inom länet. Kälen lemnar nemligen